Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

15 päivänä syyskuuta 2016 *

REACH — Aineen rekisteröinnistä perittävä maksu — Mikroyrityksille sekä pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävä maksunalennus — Virhe yrityksen kokoa koskevassa ilmoituksessa — Suositus 2003/361/EY — Päätös hallinnollisen maksun määräämisestä — Perusteluvelvollisuus

Asiassa T-587/14,

Crosfield Italia Srl, kotipaikka Verona (Italia), edustajanaan asianajaja M. Baldassarri,

kantajana,

vastaan

Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), asiamiehinään aluksi M. Heikkilä, E. Bigi, J.-P. Trnka ja E. Maurage, sitten Heikkilä, Trnka ja Maurage, avustajanaan asianajaja C. Garcia Molyneux

vastaajana,

jossa on kyse yhtäältä SEUT 263 artiklaan perustuvasta vaatimuksesta kumota ECHAn 28.5.2014 tekemä päätös SME(2013) 4672, jossa todettiin, ettei kantaja täytä pienille yrityksille säädetyn maksunalennuksen saamisen edellytyksiä, ja määrättiin sille hallinnollinen maksu, ja toisaalta SEUT 263 artiklaan perustuvasta vaatimuksesta mitätöidä laskut, jotka ECHA antoi päätöksen SME(2013) 4672 tekemisen seurauksena,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. Frimodt Nielsen sekä tuomarit F. Dehousse (esittelevä tuomari) ja A. M. Collins,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 16.12.2015 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

tuomion

Asian tausta

1 Kantaja Crosfield Italia Srl haki 9. ja 29.9.2010 useiden aineiden rekisteröimistä kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (EUVL 2006, L 396, s. 1) nojalla.

2 Kantaja ilmoitti rekisteröintimenettelyssä olevansa mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6.5.2003 annetussa komission suosituksessa 2003/361/EY (EUVL 2003, L 124, s. 36) tarkoitettu ”pieni” yritys. Se sai kyseisen ilmoituksen perusteella alennuksen kaikista rekisteröintihakemuksista asetuksen N:o 1907/2006 6 artiklan 4 kohdan nojalla perittävästä maksusta. Saman asetuksen 74 artiklan 1 kohdan mukaisesti mainittu maksu määritetään asetukseen N:o 1907/2006 perustuvista Euroopan kemikaalivirastolle suoritettavista maksuista 16.4.2008 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 340/2008 (EUVL 2008, L 107, s. 6). Asetuksen N:o 340/2008 liite I sisältää asetuksen N:o 1907/2006 6 artiklaan perustuvista rekisteröintihakemuksista suoritettavien maksujen määrät sekä mikroyrityksille sekä pienille ja keskisuurille yrityksille (jäljempänä pk-yritykset) myönnettävät alennukset. Asetuksen N:o 340/2008 13 artiklan 4 kohdan mukaan on lisäksi niin, että jos luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka väittää olevansa oikeutettu alennettuun maksuun tai maksusta luopumiseen, ei pysty osoittamaan olevansa oikeutettu tällaiseen alennettuun maksuun tai maksusta luopumiseen, Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) perii maksun täysimääräisenä sekä hallinnollisen maksun. Tässä yhteydessä on mainittava, että ECHAn hallintoneuvosto teki 12.11.2010 päätöksen MB/D/29/2010 niiden palvelujen luokituksesta, joista maksuja peritään (jäljempänä päätös MB/D/29/2010). Kyseisen päätöksen 2 artiklassa ja päätöksen liitteenä olevassa taulukossa 1, sellaisena kuin se on muutettuna ECHAn hallintoneuvoston 12.2.2013 tekemällä päätöksellä MB/21/2012/D, mainitaan, että asetuksen N:o 340/2008 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu hallinnollinen maksu on suurille yrityksille 19 900 euroa, keskisuurille yrityksille 13 900 euroa ja pienille yrityksille 7 960 euroa.

3 ECHA antoi 9. ja 29.9.2010 kaksi 9 300 euron suuruista laskua (numerot 10007578 ja 10004921). Kyseinen määrä vastasi asetuksen N:o 340/2008 liitteen I, sellaisena kuin sitä sovellettiin tosiseikkojen tapahtuma-aikaan, mukaan pieneltä yritykseltä yhteisesti toimitettujen tietojen yhteydessä määrältään yli 1 000 tonnia olevista aineista perittävää maksua.

4 ECHA pyysi 11.2.2013 kantajaa toimittamaan joukon asiakirjoja tarkastaakseen ilmoituksen, jolla kantaja oli ilmoittanut olevansa pieni yritys.

5 ECHA teki asiakirja- ja sähköpostivaihdon jälkeen 28.5.2014 päätöksen SME (2013) 4672 (jäljempänä riidanalainen päätös). ECHA katsoi kyseisessä päätöksessä, että kantajaa oli pidettävä suurena yrityksenä ja että sen oli maksettava tätä vastaava maksu. ECHA ilmoitti kyseisessä tilanteessa kantajalle osoittavansa sille laskuja alun perin maksettujen maksujen ja lopullisesti maksettavaksi tulevien maksujen välisestä erotuksesta sekä 19 900 euron suuruisen laskun hallinnollisesta maksusta.

6 Kantaja haki 4.8.2014 asetuksen N:o 1907/2006 91 ja 92 artiklan nojalla muutosta riidanalaiseen päätökseen ECHAn valituslautakunnalta.

7 ECHAn valituslautakunta päätti 8.12.2014 keskeyttää vireillä olevan menettelyn, kunnes unionin yleinen tuomioistuin antaa ratkaisun nyt käsiteltävässä asiassa.

Oikeudenkäynti ja asianosaisten vaatimukset

8 Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 6.8.2014 toimittamallaan kannekirjelmällä. Kanne kuuluu yhdistettyjen asioiden kokonaisuuteen.

9 Kyseisen yhdistettyjen asioiden kokonaisuuden ensimmäisessä asiassa Spraylat v. ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849) annettiin 2.10.2014 kumoava tuomio.

10 Unionin yleisen tuomioistuimen 2.5.1991 tehdyn työjärjestyksen 64 artiklassa määrätyn mukaisina prosessinjohtotoimina asianosaisia pyydettiin 8.1.2015 esittämään huomautuksensa 2.10.2014 annetun tuomion Spraylat v. ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849) mahdollisesta merkityksestä käsiteltävänä olevassa oikeusriidassa sekä vastaamaan yhteen kysymykseen. Asianosaiset vastasivat pyyntöön asetetussa määräajassa.

11 Unionin yleinen tuomioistuin (kuudes jaosto) päätti 16.10.2015 esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja kehotti työjärjestyksensä 89 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena asianosaisia vastaamaan yhteen kysymykseen ja toimittamaan tiettyjä asiakirjoja. Asianosaiset vastasivat näihin pyyntöihin asetetussa määräajassa.

12 Asianosaiset esittivät suulliset lausumansa sekä vastauksensa unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin 16.12.2015 pidetyssä istunnossa.

13 Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan ja julistamaan pätemättömäksi riidanalaisen päätöksen sekä toteamaan tämän seurauksena, että kyseinen päätös menettää kaikki vaikutuksensa ja että kaikki suurempien maksujen perimistä ja rahamääräisiä seuraamuksia koskevat laskut mitätöidään.

14 Kantaja luopui istunnossa vaatimuksestaan, joka koski riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanemiseksi annettujen laskujen mitätöimistä, mikä merkittiin pöytäkirjaan.

15 ECHA vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Unionin yleisen tuomioistuimen toimivalta

16 ECHA korostaa, ettei valituslautakunnalla ole toimivaltaa tutkia nyt käsiteltävää asiaa, joka on saatettu myös sen käsiteltäväksi, koska riidanalainen päätös ei kuulu niihin päätöksiin, joihin voidaan hakea muutosta valituslautakunnalta.

17 Kantaja esittää, ettei nyt käsiteltävä kanne tarkoita, että se luopuisi ECHAn valituslautakunnan käsiteltäväksi saattamastaan valituksesta. Istunnossa kantaja täsmensi myös katsovansa unionin yleisen tuomioistuimen olevan toimivaltainen tutkimaan nyt käsiteltävän asian.

18 On muistutettava, että asetuksen N:o 1907/2006 94 artiklan 1 kohdan mukaan ”muutosta voidaan hakea [unionin yleisessä] tuomioistuimessa tai [unionin] tuomioistuimessa [SEUT 263] artiklan mukaisesti valituslautakunnan tekemään päätökseen, tai niissä tapauksissa, joissa valituslautakunnassa ei voida hakea muutosta, [ECHAn] tekemään päätökseen”.

19 Tämän osalta asetuksen N:o 1907/2006 91 artiklan 1 kohdassa säädetään, että valituslautakunnalta voidaan hakea muutosta ”[ECHAn] päätöksiin, jotka on tehty [asetuksen N:o 1907/2006] 9 artiklan, 20 artiklan, 27 artiklan 6 kohdan, 30 artiklan 2 ja 3 kohdan ja 51 artiklan nojalla”.

20 Riidanalaista päätöstä ei kuitenkaan tehty asetuksen N:o 1907/2006 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten vaan asetuksen N:o 340/2008 13 artiklan 4 kohdan ja päätöksen MB/D/29/2010 2 ja 4 artiklan nojalla. On myös korostettava, ettei asetusta N:o 340/2008 annettu eikä päätöstä MB/D/29/2010 tehty asetuksen N:o 1907/2006 91 artiklan 1 kohdan säännösten nojalla.

21 Lisäksi on todettava, että asetuksen N:o 1907/2006 9, 27, 30 ja 51 artiklan säännökset, joita saman asetuksen 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitetaan, koskevat päätöksiä, jotka eivät liity ilmoituksen tekevien yritysten suoritettaviksi tuleviin maksuihin.

22 Asetuksen N:o 1907/2006 20 artiklan otsikkona on ”[ECHAn] tehtävät”. Kyseisen artiklan 5 kohdan mukaan ”[ECHAn] päätöksiin, jotka on tehty [mainitun] artiklan 2 kohdan nojalla, voidaan hakea muutosta [asetuksen N:o 1907/2006] 91, 92 ja 93 artiklan mukaisesti”. Saman artiklan 2 kohta koskee ECHAn kullekin rekisteröinnille suorittamaa ”täydellisyystarkastusta”, jossa tarkastetaan myös rekisteröintimaksun suorittaminen. On kuitenkin huomautettava, että täydellisyystarkastukseen ”ei kuulu minkään toimitettujen tietojen tai perustelujen laadun tai riittävyyden arviointi”. Lisäksi asetuksen N:o 1907/2006 20 artiklan 2 kohdan kolmannessa ja neljännessä alakohdassa säädetään, että jos rekisteröintiasiakirjat ”ovat puutteelliset” eikä rekisteröijä ”täydennä rekisteröintiasiakirjojaan asetetussa määräajassa”, ECHA ”hylkää rekisteröinnin”. Nyt käsiteltävän asian osalta on mainittava sen lisäksi, ettei riidanalaista päätöstä tehty asetuksen N:o 1907/2006 20 artiklan 2 kohdan nojalla, ettei sillä evätä kyseessä olevien aineiden rekisteröintiä.

23 Kun kaikki nämä seikat otetaan huomioon, on katsottava, että unionin yleisellä tuomioistuimella on toimivalta tutkia nyt käsiteltävä kanne huolimatta siitä, että kantaja on valittanut riidanalaisesta päätöksestä myös ECHAn valituslautakuntaan (ks. vastaavasti määräys 16.9.2015, Calestep v. ECHA, T-89/13, EU:T:2015:711, 16–22 kohta).

Oikeudenkäynnin aikana esitettyjen kanneperusteiden tutkittavaksi ottaminen

24 Kantaja esitti vastauksessaan 8.1.2015 toteutettuihin prosessinjohtotoimiin (ks. 10 kohta edellä), että samalla tavoin kuin unionin yleinen tuomioistuin päätti 2.10.2014 antamassaan tuomiossa Spraylat v. ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849), päätös MB/D/29/2010 olisi todettava lainvastaiseksi suhteellisuusperiaatteen loukkaamisen vuoksi.

25 Tältä osin on muistutettava, että unionin yleisen tuomioistuimen 2.5.1991 tehdyn työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan mukaan asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin. Peruste, jolla laajennetaan aikaisemmin nimenomaisesti tai implisiittisesti esitettyä perustetta ja jolla on läheinen yhteys tähän perusteeseen, on otettava tutkittavaksi (ks. tuomio 5.10.2011, Romana Tabacchi v. komissio, T-11/06, EU:T:2011:560, 124 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

26 Nyt käsiteltävässä asiassa kantajan esittämä kanneperuste on uusi kanneperuste eikä perustu käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin. Lisäksi on mainittava, ettei esitetyllä kanneperusteella laajenneta mitään aikaisemmin esitettyä perustetta.

27 Niinpä on katsottava, ettei kantajan vastauksessaan 8.1.2015 toteutettuihin prosessinjohtotoimiin (10 kohta edellä) esittämää kanneperustetta, jolla vaaditaan päätöksen MB/D/29/2010 toteamista lainvastaiseksi suhteellisuusperiaatteen loukkaamisen vuoksi, voida ottaa tutkittavaksi.

Asiakysymys

28 Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste koskee riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuutta. Toinen kanneperuste koskee lähinnä asian tosiseikaston virheellistä arviointia.

29 Ensimmäisen kanneperusteensa yhteydessä kantaja esittää, ettei riidanalaisessa päätöksessä täsmennetä syitä kantajan luokittelulle suureksi yritykseksi. Ainoa viittaus kantajan kokoon esiintyy sen mukaan asiakirjassa, jonka otsikko on ”SME calculation report” ja joka on liitetty ECHAn 19.11.2013 päivättyyn kirjeeseen. Kyseisestä asiakirjasta ilmenee kantajan mukaan, että ECHA otti kantajan koon määrittämiseksi huomioon sen oman liikevaihdon lisäksi myös Marchi Industriale SpA:n, Esseco Group Srl:n (Marchi Industrialen Essemar SpA:sta omistaman osuuden suhteessa) ja Marfin Srl:n liikevaihdot. Kyseiselle laskentatavalle ei ole kantajan väitteiden mukaan mitään perustetta. Erityisesti kantaja korostaa, ettei ECHA ottanut huomioon 26.2.2013 lähetetyssä sähköpostiviestissä esitettyjä täsmennyksiä. Kantaja katsoo myös ilmoittaneensa 16.12.2013 päivätyssä kirjeessä syyt, joiden vuoksi Esseco Groupin tietoja ei voida ottaa huomioon. Kantajan mukaan ECHAn 28.5.2014 päivätyssä kirjeessä ainoastaan muistutetaan niistä muuttujista ja perusteista, joiden perusteella yritys voidaan luokitella pk-yritykseksi. Kantaja väittää, ettei se voi ymmärtää riidanalaisen päätöksen antamiseen johtanutta ECHAn päättelyä. Myöskään riidanalaiseen päätökseen liitettyjen asiakirjojen perusteella ei sen mukaan voida ymmärtää ECHAn päättelyä.

30 ECHA korostaa, ettei kantaja mainitse ensimmäisen kanneperusteensa yhteydessä, että riidanalainen päätös sisältää liitteenä asiakirjan, jonka otsikko on ”SME calculation report”. Sen mukaan riidanalaisessa päätöksessä viitataan nimenomaisesti kyseiseen asiakirjaan sekä muihin liitteisiin. Lisäksi ECHA katsoo, että ECHAlle 26.2.2013 osoittamassaan sähköpostiviestissä kantaja ainoastaan viittasi tiettyihin asiakirjoihin. ECHAn mukaan on ilmeistä, että se viittasi riidanalaisessa päätöksessä nimenomaisesti kantajan 26.2.2013 toimittamiin asiakirjoihin. Sen mukaan on myös ilmeistä, että kantaja saattoi ymmärtää riidanalaisen päätöksen ja sen liitteiden tekstin perusteella ECHAn päättelyn siitä, että Marchi Industrialen ja Esseco Groupin tiedot on otettava huomioon. ECHA lisää, että oikeuskäytännön mukaan lyhyitä perusteluja voidaan pitää riittävinä, jos kyseisen päätöksen tehnyt viranomainen liittää päätökseen asiakirjoja, joilla voidaan selventää viranomaisen päättelyä, tai jos päätöksessä viitataan asiakirjaan, joka on jo mainitun päätöksen adressaatin hallussa. Nyt käsiteltävässä asiassa riidanalainen päätös sisältää ECHAn mukaan riittävästi tietoa, jotta kantaja voi ymmärtää, millä perusteella se on tehty. ECHA viittaa erityisesti riidanalaiseen päätökseen sisältyviin nimenomaisiin viittauksiin, jotka koskevat merkityksellistä säännöstöä ja huomioon otettuja asiakirjoja. ECHA täsmentää kantajan mainitsemasta 16.12.2013 päivätystä kirjeestä, että se vastasi mainittuun kirjeeseen sisältyviin huomautuksiin, vaikka kirje osoitettiin virheellisesti valituslautakunnalle.

31 On muistutettava, että SEUT 296 artiklassa edellytettyjen perustelujen on oltava kyseisen toimen luonteen mukaisia ja niistä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä riidanalaisen toimen tehneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimi koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden. Erityisesti yksittäistapauksia koskevien päätösten osalta tällaisten päätösten perustelemista koskevan velvollisuuden tarkoitus on paitsi antaa toimivaltaiselle tuomioistuimelle mahdollisuus tutkia päätöksen laillisuus myös antaa niille, joita päätös koskee, riittävät tiedot sen arvioimiseksi, onko päätös mahdollisesti virheellinen siten, että sen pätevyys voidaan riitauttaa. Lisäksi perusteluvelvollisuuden täyttymistä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille toimenpide on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, sillä tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimen perustelut SEUT 296 artiklan vaatimukset, on otettava huomioon sen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. tuomio 19.3.2015, Dole Food ja Dole Fresh Fruit Europe v. komissio, C-286/13 P, EU:C:2015:184, 93 ja 94 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

32 Lisäksi on mainittava, että sekä asetuksen N:o 1907/2006 3 artiklassa että asetuksen N:o 340/2008 johdanto-osan yhdeksännessä perustelukappaleessa ja 2 artiklassa viitataan pk-yritysten määrittelemiseksi suositukseen 2003/361.

33 Suositus 2003/361 sisältää liitteen, jonka I osaston otsikkona on ”Komission hyväksymä mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yrityksen määritelmä”. Kyseisessä osastossa oleva 2 artikla on otsikoitu ”Yritysluokkien määrittelyssä käytettävät henkilöstömäärät ja rahamääräiset kynnysarvot”.

34 Riippumattoman yrityksen eli yrityksen, jota ei voida luokitella suosituksen 2003/361 liitteen 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuksi ”omistusyhteysyritykseksi” tai ”sidosyritykseksi”, tapauksessa tiedot, mukaan lukien henkilöstömäärää koskevat tiedot, määräytyvät mainitun liitteen 6 artiklan 1 kohdan mukaan kyseisen yhden yrityksen tilinpäätöksen perusteella.

35 Yrityksen, jolla on omistusyhteys- tai sidosyrityksiä, tiedot, mukaan lukien henkilöstömäärää koskevat tiedot, määräytyvät suosituksen 2003/361 liitteen 6 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohtan mukaan yrityksen tilinpäätös- ja muiden tietojen perusteella tai, jos sellainen on tehty, kyseisen yrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen tai sellaisen konsolidoidun tilinpäätöksen perusteella, johon on lisätty yrityksen tiedot. Suosituksen 2003/361 liitteen 6 artiklan 2 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan mukaan kyseisiin tietoihin lisätään yhtäältä (kyseistä yritystä tuotantoketjussa välittömästi edeltävien tai seuraavien) omistusyhteysyritysten tiedot suhteessa pääoma- tai äänimääräosuuteen siten, että näistä prosenttiosuuksista valitaan suurempi, ja toisaalta 100 prosenttia niiden yritysten tiedoista, jotka ovat välittömästi tai välillisesti sidoksissa asianomaiseen yritykseen ja joita ei ole jo lisätty konsolidoituihin tilinpäätöstietoihin.

36 Suosituksen 2003/361 liitteen 6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan suosituksen 2003/361 liitteen 6 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi asianomaisen yrityksen omistusyhteysyritysten tiedot määräytyvät tilinpäätös- ja muiden tietojen perusteella, jotka on mahdollisesti konsolidoitu, ja niihin lisätään 100 prosenttia omistusyhteysyritysten sidosyritysten tiedoista, jollei näitä tietoja ole jo lisätty konsolidoinnin yhteydessä. Asianomaisen yrityksen sidosyritysten tiedot määräytyvät tilinpäätös- ja muiden tietojen perusteella, jotka on mahdollisesti konsolidoitu. Suosituksen 2003/361 liitteen 6 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaan näihin tietoihin lisätään suhteuttaen kyseisten sidosyritysten niiden omistusyhteysyritysten tiedot, jotka välittömästi edeltävät tai seuraavat tuotantoketjussa kyseistä yritystä, jollei näitä tietoja ole jo sisällytetty konsolidoituun tilinpäätökseen suhteessa, joka vastaa pääoma- tai äänimääräosuutta siten, että suurempi näistä prosenttiosuuksista valitaan.

37 Nyt käsiteltävässä asiassa ECHA katsoi riidanalaisessa päätöksessä, että kantajan henkilöstömäärä oli vähintään 250, vuosiliikevaihto yli 50 miljoonaa euroa ja vuositase yli 43 miljoonaa euroa. Tällä perusteella ECHA katsoi, ettei kantajaa voida pitää pienenä yrityksenä.

38 ECHAn laskelma yksilöitiin riidanalaiseen päätökseen liitetyssä selvityksessä. ECHA otti kyseisessä selvityksessä huomioon ”sidosyritykseksi” (Marchi Industriale) ja ”omistusyhteysyrityksiksi” (Marfin ja Esseco Group) luokiteltujen yritysten tiedot ja liitti ne tämän jälkeen kantajan tietoihin kokonaan tai osittain. ”Omistusyhteysyrityksiksi” luokiteltujen yritysten osalta ECHA otti muun muassa huomioon 49,9995 prosenttia Esseco Groupin tiedoista. Kantaja kyseenalaisti Esseco Groupin tietojen huomioon ottamisen 16.12.2013 päivätyssä ja virheellisesti valituslautakunnalle osoitetussa kirjeessä, joka otettiin ECHAn lausuntojen mukaan huomioon hallinnollisessa menettelyssä.

39 Aluksi on syytä palauttaa mieliin kantajan sidokset muihin yrityksiin tosiseikkojen tapahtuma-aikaan. Ensinnäkin kantaja oli sidoksissa Marchi Industrialeen, koska viimeksi mainittu omisti enemmistön sen osakepääomasta. Lisäksi Marchi Industriale oli omistusyhteydessä Marfinin (joka omisti 25–50 prosenttia sen osakepääomasta) ja Essemar SpA:n (jonka osakepääomasta Marchi Industriale omisti 25–50 prosenttia) kanssa. Lisäksi Essemar oli ECHAn mukaan sidoksissa Esseco Groupiin,

koska viimeksi mainittu yritys omisti muodollisesti enemmistön ensin mainitun yrityksen osakepääomasta ja näin ollen sen osakkeenomistajien äänioikeuksista, minkä kantaja myönsi istunnossa.

40 Ensinnäkin on katsottava Marchi Industrialen ja Marfinin tietojen huomioon ottamisesta, että kantaja saattoi riidanalaiseen päätökseen liitetyn selvityksen avulla tutustua mainitun päätöksen perusteluihin, kun otetaan huomioon muun muassa suosituksen 2003/361 merkityksellinen sisältö. Erityisesti on mainittava, että kyseisestä sisällöstä ja nyt käsiteltävään asiaan liittyvistä seikoista ilmenee selkeästi, että ECHA otti huomioon Marchi Industrialen tiedot kokonaisuudessaan, koska kyseinen yritys oli sidoksissa kantajaan (suosituksen 2003/361 liitteen 6 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti), ja Marfinia koskevat tiedot prorata-periaatteen mukaisesti, koska kyseinen yritys oli omistusyhteydessä kantajan sidosyritykseen (Marchi Industriale) (suosituksen 2003/361 liitteen 6 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti). Kantaja ei nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä myöskään erityisesti riitauta kyseisten yritysten tietojen huomioon ottamista.

41 Toiseksi on mainittava Esseco Groupin tietojen huomioon ottamisesta, minkä kantaja riitautti hallinnollisessa menettelyssä ja mikä on erityisemmin nyt käsiteltävän kanteen kohteena, ettei nyt käsiteltävän asian tosiseikasto kuulu suosituksen 2003/361 liitteessä tarkoitettuihin tilanteisiin. On nimittäin niin, että kun suosituksen 2003/361 liitteessä mainitaan sellaisten yritysten tietojen huomioon ottaminen, jotka eivät välittömästi edellä tai seuraa asianomaista yritystä tuotantoketjussa, siinä tarkoitetaan ainoastaan asianomaisen yrityksen omistusyhteysyritysten sidosyrityksiä (suosituksen 2003/361 liitteen 6 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta) ja asianomaisen yrityksen sidosyritysten omistusyhteysyrityksiä (suosituksen 2003/361 liitteen 6 artiklan 3 kohdan toinen alakohta). Nyt käsiteltävässä asiassa Esseco Group oli kantajan sidosyrityksen omistusyhteysyrityksen sidosyritys.

42 Lisäksi on mainittava, ettei nyt käsiteltävään asiaan liittyvistä seikoista ilmene, että kantaja olisi Esseco Groupin omistusyhteysyritys, kuten ECHA kuitenkin mainitsi riidanalaiseen päätökseen liitetyssä selvityksessä ilman muita selityksiä.

43 Lopuksi on katsottava, ettei kantajalle annettu hallinnollisessa menettelyssä mitään ilmoitusta siitä, mitä oikeusperustaa nyt käsiteltävässä asiassa sovelletaan Esseco Groupin tietojen käyttämiseksi, kuten ECHA vahvisti istunnossa. Erityisesti on mainittava ECHAn täsmentäneen, ettei suosituksen 2003/361 liitteen 6 artiklan 2 kohdan kolmatta alakohtaa, johon sen kirjallisissa huomautuksissa vedottiin, ollut mainittu hallinnollisessa menettelyssä. Lisäksi unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetty viittaus kyseiseen oikeusperustaan, joka koskee asianomaiseen yritykseen välittömästi tai välillisesti sidoksissa olevia yrityksiä, on ristiriidassa ECHAn riidanalaiseen päätökseen liitetyssä selvityksessä käyttämän omistusyhteysyrityksen määritelmän kanssa.

44 Näiden seikkojen perusteella on katsottava, ettei kantaja voi riidanalaisen päätöksen perustelujen avulla tutustua kyseisen, Esseco Groupin tietojen huomioon ottamista koskevan ratkaisun perusteluihin eikä unionin yleinen tuomioistuin voi harjoittaa laillisuusvalvontaansa.

45 Niinpä on hyväksyttävä kantajan kanteensa tueksi esittämä ensimmäinen kanneperuste ja tämän seurauksena kumottava riidanalainen päätös tarvitsematta tutkia toista kanneperustetta.

Oikeudenkäyntikulut

46 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska ECHA on hävinnyt asian mutta kantaja ei ole vaatinut sen velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, kukin asianosainen vastaa omista kuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) 28.5.2014 tekemä päätös SME(2013) 4672 kumotaan.

2) Kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Julistettiin Luxemburgissa 15 päivänä syyskuuta 2016.

Allekirjoitukset